

متن پرسش

استاد سلام: استاد به نظر شما چرا در کشورهای دیگر مردمشان با آنکه مرام و مسلک های بی پایه و بی محتوا و پوچی مثل شینتو و بت پرستی و سایر فرق و... دارند، نسبت به همان بسیار مقید هستند، ولی ما دینی با عظمت و ژرفا و زیبایی اسلام رو نسبت بهش بی اعتناییم. آیا بخاطر عظمت این دین و ظاهر نگری و اکتفابه سطح دین توسط ماست؟ استاد در کشورهای دیگری که هیچگاه عظمت تمدنی و دینی ایران را ندارند، گاهی می بینیم که مثلا در ساخت یک خیابان انواع و اقسام جنبه های روانشناسی و اجتماعی و حتی دینی حالا طبق دین خودشان برنامه ریزی می کنند، ولی ما دین و قرآن و... را محدود به یک سری از افراد خاص واگذار می کنیم و در مثلا بحث تجارت صرفا و مطلقا فقط به تجارت فکر می کنیم و اگر در تجارت آیه قرآن بخوانیم، برای افراد کاملا نامانوس است. به نظر شما با توجه به اینکه عالم عالم عقلانی است از ذره تا کهکشان، امروز برای بحث تمدن زایی شیعه و اسلام نیاز به این نداریم که اسلام و قرآن و شیعه و اعتقادات و شرع مقدس را تا ریز ترین مورد زندگی وارد کنیم. ممنون.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به گفته‌ی دکتر رضا داوری در کتاب ارزشمند «خرد سیاسی در زمان توسعه‌نیافتگی» ما اگر بنا است پیشرفتی مانند پیشرفت غرب داشته باشیم، باید عقلانیت خاص آن پیشرفت را در جامعه شکل دهیم و این ربطی به دیانت این ملت و آن ملت ندارد، مگر آن‌که آن ملت، عقلانیت خاص خود را که مطابق اهداف متعالی‌اش می‌باشد بخواهد به صحنه بیاورد که در حال حاضر، ما نه این هستیم و نه آن، معلق در هوا با این‌همه عقب‌افتادگی در امر عقل معاش. موفق باشید